

MISCHA BLOK IS GEFASCINEERD DOOR 'MANNEN MET EEN MENING'. IN HAAR NIEUWE TV-PROGRAMMA *MISCHA EN DE MANNEN DIE HET BETER WETEN* PORTRETTEERT ZE VIER UITGESPROKEN TV-PERSOONLIJKHEDEN. 'IK WIL WETEN WIE ZE ÉCHT ZIJN.'

Mischa Blok

8 In een crèmekleurig mantelpakje schuift Mischa Blok aan in de kantine van AVROTROS in Hilversum. Met moeite kon ze een uurtje vrijmaken voor het interview. "Het is momenteel enorm druk", zegt ze. "Ik zit volop in de montage van *Mischa en de mannen die het beter weten* en daarnaast moeten natuurlijk ook mijn reguliere programma's worden gemaakt. Maar hard werken past bij me, ik heb een hekel aan de zesjescultuur. Het is mijn Koreaanse kant."

Daarover straks meer. Waarom wilde je een programma over betweterige mannen maken?

"Voor *MISCHA!* interview ik

dagelijks mensen die zich uitspreken in het publieke debat. De 'man met een mening' is daarin een regelmatig terugkerend type. In een tijd waarin we vinden dat vrouwen meer ruimte moeten krijgen, zien we deze mannen overal: op verjaardagen, kantoor en televisie. Ze delen hun ongenuanceerde meningen over van alles en nog wat, maar zeggen tegelijkertijd: 'We mogen niets meer zeggen.' Dat vind ik tegenstrijdig. Wie zijn ze? Hoe word je zo'n man? Wat zit daarachter? En welke rol spelen ze in het maatschappelijk debat? Dat fascineert me."

Je volgt er vier: Wierd Duk, Victor Vlam, Maurice →

*'Als je ergens
voor gaat, is
alles mogelijk'*

de Hond en Maarten van Rossem. Heb je een verklaring voor hun gedrag gevonden?

“Vaak wordt gedacht dat het alleen maar ego is, maar dat bleek niet het geval. Er zit ook een soort idealisme achter, merkte ik. Neem Duk. Het is té gemakkelijk om hem weg te zetten als een man met een rabiate mening. Zijn drijfveer is om van Nederland een betere plek te maken. Daar heeft hij ideeën over. En ook al ben ik het niet met hem eens – dat heb ik bij alle vier – wil ik weten hoe hij écht is. Iemand is meer dan zijn mening. Voor een compleet beeld, loop ik daarom ook mee in zijn persoonlijk leven. Duk bleek thuis heel anders dan in *Vandaag inside*.”

In ‘MISCHA!’ vraag je jouw gasten zichzelf in een paar zinnen te beschrijven. En dan voor een compleet beeld van jou: omschrijf jezelf eens?

“Haha. Ik ben mijn werk: een betrokken journalist die het geweldig vindt om te interviewen en zich gelukkig prijst dat ze veel interessante mensen ontmoet.”

Was radiomaken je grote droom als kind?

“Ik was inderdaad al jong gefascineerd door het medium radio. Ik luisterde altijd naar *Met het oog op morgen*. Mensen praatten daar over interessante onderwerpen en het leek me fantastisch om daarbij te zitten. Ik maakte hele interviews met mezelf op cassettebandjes. Ooit zou ik zelf bij de radio werken, besloot ik. Ik ging daar vol voor. Ik ben ziekelijk ambitieus, altijd geweest. Ik houd mijn kinderen ook voor: als je iets ambieert, moet je daar vol voor gaan. Dan lukt het vast.”

Zelf werd je als kind op eenjarige leeftijd geadopteerd uit Zuid-Korea en groeide op in het dorp Hendrik-Ido-Ambacht. Hoe kijk je terug op je jeugd?

“Door die adoptie had ik een andere start. Ik zag er anders uit en was me er al vroeg van bewust dat mensen iets van mij vonden, zonder mijn verhaal te kennen. Dat verhaal is allesbepalend in mijn leven geweest. Als klein meisje wilde ik wit en blond zijn. Om niet op te vallen, paste ik me aan. Rond mijn tiende begon

ik echter veel na te denken over wie ik écht was. Ik kom uit Korea, maar gedraag me als Nederlander. Wat is dan dat Koreaanse in me? Moet ik daar iets mee? Hoe bepalend is dat voor hoe ik in het leven sta? Ik wilde die kant ontdekken en moest naar Zuid-Korea om erachter te komen wie ik écht was.”

Het duurde vrij lang voor je die stap daadwerkelijk nam. Waarom was dat?

“Een vraag die iedere geadopteerde continu krijgt, is: ‘Ga je op zoek?’ Ik heb dat altijd een confronterende vraag gevonden. Als kind was ik altijd al

Geboren: 15 juli 1975 in Seoul als Eun Hye Park

Privé: Gescheiden, heeft een zoon (19) en dochter (16)

‘Ik moest naar Zuid-Korea om te ontdekken wie ik écht was’

nieuwsgierig naar mijn biologische ouders, was ik benieuwd of ik op ze leek, hoe het met ze ging, of ze überhaupt nog leefden. Tegelijkertijd voelde ik instinctief wel aan dat zo'n zoektocht een emotionele rollercoaster kan zijn en dat het fijn is om je leven al op de rit te hebben voor dat je aan zoiets begint. Toen mijn zoontje werd geboren, en hij de leeftijd kreeg waarop ik was afgestaan, nam de behoefte bij mij toe."

In 2013 vond Mischa haar Koreaanse vader, waarvan ze dacht dat hij haar te vondeling had gelegd omdat haar moeder hun had verlaten en hij niet in staat was geweest haar alleen op te voeden. Maar toen ze zijn verhaal nader onderzocht deed ze een schokkende ontdekking: het was juist andersom. Haar vader had haar moeder verlaten en stiekem Mischa meegenomen. Een nieuwe zoektocht begon. Na jaren zoeken vond ze haar moeder uiteindelijk in 2022.

Hoe ging dat?

"We hadden toen weer drie weken tevergeefs naar haar gezocht en moesten terug naar Nederland. Ik berustte me erin. We hadden er alles aan gedaan, wist ik. Op de vertrek-dag belde de lokale politie. Die had ons geholpen en meende dat ze haar toch hadden gevonden in een plaatsje vijf uur rijden bij ons vandaan. Op het

Mischa Blok portretteert Maurice de Hond, Maarten van Rossem, Wierd Duk en Victor Vlam (v.l.n.r.)

'Achter mannen met een mening zit ook een soort idealisme'

politiebureau werd ik in een vergaderzaaltje gezet. 'Ze komt zo', zeiden ze. Het was heel onwezenlijk, van dit moment had ik jaren gedroomd. Ik hoorde iemand door de gang komen aanrennen. En toen zag ik haar. Ik had me altijd afgevraagd of ik haar zou herkennen als mijn moeder. En ja, geen enkele twijfel: zij was het!"

Hoe voelde dat?

"Als een omgekeerde geboorte. Ik was terug bij de persoon bij wie ik moest zijn. Haar eerste woorden waren: 'Ik heb mijn hele leven naar je gezocht.' Het is het grootste geluk wat je je kunt voorstellen. Het onmogelijke was waarheid geworden. Opnieuw besefte ik: alles is mogelijk als je ergens vol voor gaat. Het gaf mijn leven een enorme boost."

Hoe haal je verloren tijd in?

"Simpelweg door samen te zijn en nieuwe herinneringen te maken. We zien

elkaar nu een paar keer per jaar. Het is niet alleen praten. In het begin kon ik gewoon uren naar haar kijken, ik was vooral nieuwsgierig. Hoe drinkt ze koffie? Hoe loopt ze? Hoe kookt ze?"

Is er nu rust in je hoofd?

"Zeker. Als je niet weet wie je vader en moeder zijn, klopt er iets niet. Je bent dan als een schildpadje dat alleen naar de zee is gekropen. Ik ontwaak nu iedere ochtend met de wetenschap: ik heb mijn moeder gevonden! Terwijl ik al die jaren ervoor wakker werd met de gedachte: waar is ze? Die onrust zat in mijn lijf en nam ruimte in mijn hoofd in. Ik voel me zo bevoorrecht dat het mij is gelukt en heeft geheeld. Wat er ook nog gebeurt, mijn leven is al meer dan geslaagd. Strik erom, klaar!"

■ MISCHA EN DE MANNEN DIE HET BETER WETEN

VRIJDAG, NPO 2, 20.35 UUR